

Elias' Kappe

David Wilkerson January 17, 2000

2. Kongebok 2 inneholder en av de mest iøynefallende avsnittene i hele det Gamle Testamentet. Dette kapittelet forteller den mirakuløse historien om den aldrende profeten Elias og hans tjener Elisa. Når vi går inn i fortellingen så har Gud informert Elias om at hans tjeneste på jorden er over. Nå skal han krysse elven Jordan og gå til et bestemt sted, hvor en himmelsk vogn vil plukke ham opp og forflytte ham til herligheten.

Da den gamle profeten tenkte gjennom sine siste dager på jorden, så bestemte han seg for å besøke byene Betel og Jeriko. Han inviterte sin tjener Elisa til å gå sammen med seg, og de to la ut på det som jeg betegner som en "undervisningstur." Etter å ha besøkt begge byene, ankommer de bredden av elven Jordan. Elias tok av seg kappen sin - en vid, løstsittende kjole, eller kåpe - og han slo på vannet med den. På overnaturlig vis delte vannet seg, og de to mennene krysset over på tørre marken. (Se 2. Kong. 2:8)

Da de nådde den andre siden vendte Elias seg til sin tjener og sa: "Si hva du ønsker jeg skal gjøre for deg før jeg blir tatt bort fra deg!" (2. Kong. 2:9). Uten å nøle svarte den yngre mannen: "La meg få en dobbel del av din ånd!" (samme vers).

Ved første øyekast ser det ut som om Elias var overrasket over Elisas svar. Han sa: "Det er en stor ting du ber om ..." (vers 10). Så svarte han: " .... Hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det du ber om, ellers får du det ikke." (samme vers). Han sa: "Dersom du ser meg når Herren tar meg bort, så vil ditt ønske bli oppfylt. Men dersom du går glipp av handlingen, så må du gå skuffet hjem."

Mens de vandret avsted kom plutselig en vogn tilsyne fra himmelen og skilte mennene. I et glimt ble Elias tatt med opp i vognen - og Elisa var vitne til hele opptrinnet. Han ropte ut: "Min far, min far, Israels vogner og ryttere! Og han så ham ikke mer. Da tok han fatt i sine klær og rev dem i to stykker." (2. Kong 2:12).

Elias var borte - men kappen hans hadde falt til jorden. Da Elisa så den, flerret han av seg sine egne klær, rev dem i biter og tok Elias' kappe på seg. Så dro han tilbake til Jordan og gjorde akkurat slik som hans Herre hadde gjort: Han tok av seg kappen og slo på vannet med den. Øyeblikkelig skilte vannet seg, og Elisa gikk over på tørre marken. På denne måten begynte den unge profetens egen bemerkelsesverdige tjeneste.

Begivenhetene i dette kapittelet er helt utrolige. Men hva har dette avsnittet å fortelle oss i dag? Jeg tror Gud har gitt oss en umiskjennelig leksjon her, med en klar, enkel mening: Gud ønsker å gjøre større ting med hver påfølgende generasjon. Og hver generasjon må søke Herren for sin egen erfaring av den Hellige Ånd og sin egen utrustning med kraft fra ham.

Det er vidunderlig å lese om da Gud åpnet det Røde Hav for Moses og da han skilte elven Jordan for Josva. Men det er en helt annen ting for oss å måtte be Gud om å gjøre under for oss. Men det er nettopp hva vår Herre ønsker for oss. Han ønsker å utføre flere mirakler og forsyne sitt folk med mer av sin Ånd enn vi noensinne har sett i tidligere tider. Han lengter etter å øke og forsterke vår tro - slik at vi, som Elisa, ber om en dobbel del av hans Ånd, til ære for Hans herlighet.

I denne gammeltestamentlige scenen er Elias et bilde på Kristus som stiger opp til Faderen. Og Jesus lover oss:

"Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør. Og han skal gjøre større gjerninger enn disse, for jeg går til min Far." (Joh 14:12). Det han i grunnen sier er: "Du kommer til å trenge mer av min salvelse, kraft og autoritet enn noen tidligere generasjon har hatt. Og min Ånd kommer til å utruste deg med alt det du trenger for å seire."

1. Mitt Første Spørsmål da Jeg Leste Denne Historien Var: "Hvorfor Tok Elias Elisa Med Seg på Denne Kjappe Runden?"

Hvorfor ønsket den eldre profeten at hans tjener skulle ledsage ham til Betel og Jeriko? Det var ganske sikkert ingen sentimental reise for Elias, en siste tur på minnenes arena. Nei - denne vise, gamle mannen ønsket å lære Elisa - i likhet med oss idag - vårt behov for mer av Guds kraft og salvelse.

De to mennene kom først til Betel, som betyr "Guds hus." Betel hadde virkelig en stor åndelig arv. Jakob selv hadde bragt frem sitt offer her. Men gjennom årene hadde noe skjedd med byen. Jeroboam hadde satt opp en gullkalv der, og snart var folket overgitt til avgudsdyrkelse. Som et resultat hadde en hel generasjon gått tapt i skepsis, spott og hån, som frarøvet deres barn ethvert spor av Betels åndelige røtter.

Tingene var så ille at disse menneskene antageligvis spottet Elias og Elisa da de to ankom byen. Hvordan vet vi dette? Bare en dag eller så senere, da Elisa kom tilbake til Betel, løp to menn fra byen ut for å spotte ham.

Nå, da de vandret gjennom gatene, la Elias sannsynligvis merke til sin tjeners skrekk og forargelse over det fullstendig frafalne samfunnet. Elias hadde selv stått overfor spottere og mobbere i sine egen tid, på Karmel fjellet. Men han visste at det trengtes enda sterkere overnaturlig styrke for å stå overfor denne nye generasjonen. Disse unge menneskene var mye mer forherdet og gudløse enn de avgudsdyrkende prestene han hadde stridd imot.

Jeg tror at det var på dette punktet at Elias bestemte seg for å prøve sin tjener. Han foreslo mest sannsynlig: "Elisa, hvorfor slår du deg ikke ned her, og blir pastor for disse menneskene? Du har et sikkert kall, og du har fått god utdanning. Du kunne hjelpe til med å gjenopprette Betels store arv."

Jeg er sikker på at Elisa lyttet, fordi han visste at hans herre hadde en mektig dømmekraft. Men jeg tror at den unge mannen rask kom i hu historien om en annen profet. Gud hadde sendt en viss navnløs talsmann til Betel for å profetere mot Jeroboams avgudsdyrkelse. Denne profeten hadde ropt: "Jeroboam, din gullkalv kommer til å falle ned" - og øyeblikkelig falt avguden ned fra alteret og sprutet aske utover. Da Jeroboam så dette, rakte han ut hånden for å slå profeten - men plutselig var hans hånd lammet.

Gud bekreftet den navnløse profetens tjeneste med andre overnaturlige tegn. Men denne samme profeten ble senere forført og gikk på kompromiss på grunn av mangel på åndelig kraft.

Da Elisa besiktiget den åndelige situasjonen i Betel, visste han at han ikke var rede til å stå opp imot de onde åndene der. Han var klar over det Elias hadde visst hele tiden - et behov for å la den Hellige Ånd gjøre et større, mer mektig verk i ham før han kunne stå overfor det onde i en slik ondskapsfull by. Så han fortalte sin herre: "Så sant Herren lever, og så sant du selv lever: Jeg forlater deg ikke." (2. Kong. 2:6). Så, sier skriften: "... gikk de begge av sted." (samme vers).

Jeg tror Betel representerer den type ugudelig samfunn som vår egen nasjon har blitt på bare en generasjon. Vi lever også blant spottere og hånere - sensuelle mennesker som er overgitt til begjæret, avgudsdyrkelse, homoseksualitet. Og denne nålevende generasjonen er verre enn den Elias og Elisa noensinne sto overfor. Disse hellige profetene så barn spotte og hån og forbanne - men Amerikas barn, de dreper hverandre. Ti år gamle gutter voldtar fem år gamle jenter. Små barn dreper uten noen følelse av skyld eller sorg - stikker ned foreldre, klassekamerater og ukjente fremmede.

Jeg ønsker ikke å rette en bred, rammende dom over all ungdom. Jeg vet at det er mange gudfryktige tenåringer i dette samfunnet som er i brann for Jesus. Jeg takker Gud for enhver ung person som tar et standpunkt for Jesus i disse onde tider.

Men disse onde dagene krever at Guds folk oppnår en dobbel del av Hans kraft og autoritet, for å bli i stand til å nå denne fortapte generasjonen. Det kommer til å kreve et mål av salvelse slik vi aldri har sett det i hele historien. Det krever at en hellig rest reiser seg slik som Elisa og roper: "Å Herre - vi trenger mer."

2. Vi Vet at Denne Turen Ikke Bare Var For Elisas Skyld Alene, Men For å Lære Enhver Etterfølgende Generasjon

Elias og Elisa fortsatte til Jeriko, som betyr "et behagelig sted." Men denne byen var nå ufruktbar, tørr og fullstendig livløs. Det fantes ingen trær, beitemarker eller frukt. Alt hadde visnet fordi en strøm av gift hadde forurenset Jerikos vannforsyning.

Byen representerer død, tørr kristendom - en kirke Jesus beskriver i Åpenbaringen på denne måten: " .... du har navn av at du lever, men du er død." (Åp. 3:1).

Elias hadde etablert en profetskole i Jeriko, og øyensynlig besøkte han og Elisa denne skolen. Noen av de unge, ferske profetene kom bort til Elisa og spurte: "Vet du at i dag vil Herren ta din herre bort fra deg over hodet på deg?" (2. Kong. 2:5). Elisa avbrøt dem hurtig og sa til dem: "Ti bare stille!"

Nå drev disse unge, sterke Guds menn med studier av skriften. De hadde til og med noen profetiske syner, fordi de visste at Elias ville bli tatt opp den dagen. Dette var den generasjon av pastorer som skulle bli sendt ut over Juda og Israel for å tjenestegjøre overfor samfunnet - bygge skoler, gi mat til de fattige og forkynne ordet.

Men det var noe som tydelig manglet hos dem: kraften, salvelsen og den Hellige Ånds autoritet. Den neste dagen ville disse samme mennene tigge Elisa om å la dem få lov til å gå og lete etter Elias' legeme, i tilfelle den Hellige Ånd skulle slippe ham ned over et eller annet fjell eller ned i en dal. De var helt uvitende om den Hellige Ånds veier og handlemåter. De kunne vitne, forkynne, tale om mirakler - men de hadde ikke selv erfart Guds kraft.

Elias hørte sannsynligvis deres samtale med Elisa. Og han må ha undret seg på om hans tjener la merke til hvor disse kjædelige tjenerne var på vei. Så enda engang prøvde den gamle profeten sin unge protesjé. Det ser ut som han antydte: "Elisa, du ser på den kommende generasjons pastorer. Men du kan åpenbart se mangelen på Åndens verk i dem. Hvorfor slår du deg ikke ned her og lærer disse mennene om Åndens veier? Du er akkurat mannen til å vekke opp denne døde, tørre, intellektuelle kirken."

Men Elisa visste hva som ville skje om han ble pastor for disse elevene. De ville forbli begeistret over Elias' kraftfulle tjeneste - og de ville stadig overøse ham med spørsmål omkring den: "Hvor mange timer om dagen ba din mester? Hvor mange timer om dagen leste han i lovbøkene? Hvilke metoder brukte han? Hvilke læresetninger forkynte han?"

Elisa ville ende opp med å tilbringe all sin tid med å fortelle utførlig om tidligere vekkelser og mirakler. Og disse unge pastorspirene ville bruke all sin energi på å prøve å bli små Eliaser, håpe på å gjenskape hans mirakler - men uten kraften og autoriteten i den Hellige Ånd.

Kirken i dag har falt i den samme snaren. De studerer tidligere bevegelser og vekkelser, leter etter nøkler, prøver å oppdage metoder for å få ilden til å falle fra himmelen. Så lenge jeg kan huske har kirken ropt etter en gammeldags, Hellig Ånd vekkelser. Men alt dette stammer fra et ønske om å se Gud gjenskape noe han gjorde i fortiden.

Elisa svarte nå sin veileder: "Jeg forlater deg ikke." (se vers 2,4,6). Han visste at han ikke kunne påvirke noen i denne døde, tørre kirken før han hadde mottatt sin egen berøring av Gud. Han kunne ikke støtte seg til Elias' store gjerninger. Og han kom ikke til å slå seg til ro med noe mindre enn mer av den Ånd som hans veileder hadde.

Han fortalte Elias: "Jeg respekterer troen til mine forfedre, de åndelige kjempene i tidligere tider. Men jeg vet at Herren ønsker å gjøre noe nytt. Og jeg trenger å få en større berøring av Ham enn noe som er sett tidligere."

Jeg ønsker nå å gå tilbake til scenen ved Jordanelven. Hvorfor insisterte Elias på å krysse over på mirakuløst vis? Jordan var ikke en dyp, bred elv, og skriften gir oss ingen tegn på at den var flomstor. Dessuten var det femti unge, sterke profeter på den andre siden som kunne ha bygget en flåte for dem på noen få timer.

Jeg tror Elias ønsket å lære sin etterfølger at de mirakuløse kryssingene i fortiden - fra Moses til Josva, til idag - alle var historiske. Han ønsket å utfordre Elisa, som for å si: "Når du starter din egen tjeneste, og du forkynner at Gud er en miraklenes Gud, så må du vitne om hva Han har gjort for deg personlig. Jeg kommer snart til å være borte Elisa. Og imorgen, når du kommer tilbake til denne elven, så ønsker jeg at du skal gå tilbake samme vei som du kom. Tro Gud for det mirakuløse i ditt eget liv."

De fleste av oss har ikke nok tro til å tro Gud for våre egne mirakler idag. Vi tilbringer vår tid med å grave oss ned i de utrolige underne i Skriften - mens Gud hele tiden ønsker å fortelle oss: "Jeg har noe som er enda bedre for deg."

Jeg ønsker å gjøre mirakler i ditt liv - å forvandle ditt hjem, reparere ditt ekteskap, frelse dine ufrelste kjære. Du kommer til å stå foran ditt eget Røde hav, din egen Jordan elv - og jeg ønsker å skille disse vannene for deg." 3. Nå da De Var Over Jordan, sa Elias Til Elisa: "Si Hva du Ønsker Jeg Skal Gjøre for Deg."

Den gamle profeten ga ikke dette tilbudet som om han, lik en ånd, kunne sprette ut av en lampe og oppfylle tre ønsker. Han tilbød det til Elisa som en gudfryktig troens lærer. Det var en siste prøve, og han ønsket å se hvordan hans unge etterfølger ville svare.

Jeg tror at de fleste kristne i dag ville ha svart: "Samfunnet er fordervet, og tingene blir mer og mer kaotiske. Jeg er trett av striden, sliten av djevelens trakassering. Nå er det farlig bare å være i live. Elias, ta meg med. Jeg ønsker å komme hjem. Det må da være plass til oss begge i den vognen."

Ja, vårt rop som Guds folk burde virkelig være: "Kom, Herre Jesus." Men Jesus forteller oss også: "Driv handel til jeg kommer igjen." (Luk.19:13). Da han steg opp til himmelen, sa han til sine disipler: "Hvorfor står dere her og glaner? Dere skal vente her til jeg kommer igjen."

Elisa visste at hans plass ikke var hjemme hos Herren på den tiden. Han visste at Gud gråt over de opprørske barna i Betel og den ufruktbare menigheten i Jeriko. Og han visste hva som trengtes: Han måtte bli igjen og ta over ansvaret for å stå overfor et ondt samfunn og et dødt religiøst system.

Jeg er sikker på at han fortalte Elias: "Du har vist meg tilstanden til dette samfunnet og denne kirken. Og du vet at jeg kommer til å trenge mer kraft, salvelse og autoritet enn noen har hatt før meg. Så jeg ber om en dobbel del av den Ånd Gud gav deg." "La meg få en dobbel del av din ånd!" (2. Kong. 2:9).

Da Elias hørte dette, svarte han: "Det er en stor ting du ber om ...." (vers 10). Men hvem var det denne oppgaven ville bli vanskelig for? Ville det være vanskelig for Gud? Ville det være vanskelig for Elias, en mann som hadde reist opp døde og kalt ned ild fra himmelen?

Nei - det kom til å bli vanskelig for Elisa. Dette var noe han måtte oppnå for seg selv. Elias hadde ikke evnen til å utruste sin tjener med en del av den Ånd som bodde i ham selv. Bare Gud kan gi sin Ånd til et menneske.

Men Elias svarte: " .... Hvis du ser meg når jeg blir tatt bort fra deg, skal du få det du ber om, ellers får du det ikke." (vers 10). Det er viktig å merke seg at ordene "når" og "blir" i dette verset ikke finnes i den hebraiske grunnteksten. De ble satt inn i den oversatte teksten på et senere tidspunkt. Derfor tror jeg Elias sier til Elisa: "Dersom du ser meg som tatt bort fra deg."

Elias sa: "Den Hellige Ånd kan ikke gjøre et spesielt verk i deg så lenge du fortsatt støtter deg på minnet av meg. Du må betrakte meg som borte. Du trenger ikke meg Elisa. Vend deg til Herren, hans Ånd var også virksom i meg. Han vil besvare ditt rop."

I det øyeblikk han så sin mester bli feid bort i den himmelske vognen, tok Elisa på seg ansvaret for å fortsette Guds verk i sin egen generasjon. Og da han sto ved Jordan og slo på vannet, var ordene han ropte ut: "Hvor er Herren, Elias' Gud?" Den unge profeten sa: "Herre, alle mine åndelige forfedre er døde og borte. Og denne forferdelige tid krever mer enn du har gitt så langt. Arbeid igjen Herre - denne gangen gjennom meg. Jeg må bli utrustet med mer av din Ånd."

4. Elisa Gikk Tilbake til De Samme To Byene i de Samme Fotsporen Som Han og Elias Hadde Gått I.

Nå, etter å ha mottatt en berøring fra Gud, gikk Elisa frem i sin egen tro. Og hans første stopp var Jeriko. Skolen med de femti profetene gjenkjente umiddelbart Guds berøring av ham og sa: "Den samme ånd som var over Elias er nå over Elisa." Det var åpenbart for alle at denne ukjente tjener beveget seg i en dypere kraft og autoritet i Ånden.

De unge profetene fortalte Elisa: " .... Byen ligger godt til, som min herre ser. Men vannet er dårlig, og landet lider under for tidlige fødsler." (2. Kong. 2:19). De sa: "De er gift i vannet, og det dreper alt." Men øyensynlig var disse femti Guds menn kraftløse og ute av stand til å hindre giften fra å bringe død til Jeriko. Vannet her representerer Guds ord.

Ser du bildet? Det forgiftede vannet i Jeriko er et bilde på de forurensede ord som ble forkynt fra byens prekestoler. Disse Guds menn hadde aldri tatt et oppgjør med sine synder, så deres prekener var fulle av gift fra deres

fordervede hjerter. Og deres livløse, kjødelig rettede prekener forårsaket åndelig død blant folket.

Vis meg en forkynner i prekestolen som ikke lenger tror at Guds ord er ufeilbarlig - som har avvist jomfrufødselen, som henger fast i en hemmelig synd, som ikke lenger gråter over de synder han ser i Guds hus - og jeg vil vise deg en kirke som er døende på grunn av giften som fosser ut av hans hjerte.

Hva var botemiddelet for giften i Jeriko? Det var å rense vanntilførselen. Og det er akkurat det Elisa gjorde. Han tok en ren skål, fylte den med salt og tømte den ut der byens vann strømmet fram. Snart var alt vannet renset, og liv skjøt opp over alt.

Saltet Elisa brukte representerer selvfølgelig evangeliet om renhet og hellighet. Og den rene skålen han brukte representerer tjenere som har blitt renset med Kristi blod og helliggjort med Åndens rensende ild, forberedt til å forkynne et rent evangelium. Kjære, bare disse tingene kan stanse det onde tidevannet i Guds hus: rene, hellige kar som vandrer i hellighet og forkynner et rent ord med frisk salvelse.

Nå dro Elisa tilbake til Betel - det forråtnede samfunnet med en tapt generasjon ungdom. Så snart han ankom ble han spottet:

"Fra Jeriko drog profeten opp til Betel. Mens han gikk opp etter veien, kom det noen unggutter ut fra byen. De spottet ham og ropte til ham: Gå opp, din snauskalle! Gå opp, din snauskalle! Da han så vendte seg om og fikk se dem, lyste han forbannelse over dem i Herrens navn. Da kom det to binner ut av skogen, og de rev i hjel førtito av ungguttene." (2. Kong. 2:23-24).

Hvilken fryktelig scene. Du tenker kanskje: "Så brutalt at Gud ville tillate at små barn ble angrepet av bjørner!" Forårsaket Elisa deres død i et egoistisk utbrudd av sinne over å bli spottet? Nei. Denne gudfryktige mannen beveget seg under kraften og autoriteten til den Hellige Ånd. Faktum er at disse unge mennene hadde begått en unevnelig synd. La meg forklare.

Utvilsomt hadde disse guttene hørt om Elias' opptakelse til himmelen. Men nå, ved å håne Elisa med ropet: "Gå opp, din snauskalle!" så gjorde de narr av Åndens verk. De hørte sannheten om Åndens hellige verk, men de godtok det ikke. Deres handling mot Elisa var en spottende handling mot den Hellige Ånds tjeneste - en utilgivelig synd.

Unge Forkynnere I Dag Gjør de Samme Tingene Som Pastorene i Betel Gjorde.

I mange år var Gud tålmodig med den falne kirken i Betel. Mengder strømmet dit for å tilbe ved et bekvemmelighetsalter. Og Herren sendte mange profeter, inkludert Elias selv, for å tale advarsler. Men tiden kom da Gud ikke lenger kunne tolerere byens avgudsdyrkelse og ondskap. Så han advarte om dom, og sendte til dette onde stedet en mann med en dobbel del av den Hellige Ånd. Elisa handlet med autoritet i Betel, og talte dom over deres synd.

Alt for mange pastorer i dag stoler på de samme kjødelige metodene som den falne kirke i Betel gjorde. De fører inn i Guds hus den samme musikken som i første omgang tilskyndet opprør og sensualitet i denne nasjonen. De driver spørreundersøkelser i et syndefordrevet samfunn for å lære hvordan de kan lure ikke-troende inn i et kirkebygg. Og istedet for å tilby lovsang og tilbedelse, lager de sketsjer, fester og rockekonsserter. De prøver å underholde de unge fremfor å konfrontere dem med deres synder og tomhet med det enkle, rene evangelium.

På samme måte står kirken idag overfor den samme spottens ånd som Elisa gjorde. Militante homoseksuelle håner Guds ord. Prestisjefylte muséer i New York City viser stolt frem blasfemisk kunst: Kristi kors dykket ned i en beholder med urin; et portrett av jomfru Maria innsmurt med elefantmøkk. Slik åpenlys, arrogant ondskap var en gang utenkelig.

Mens synden har tatt overhånd i disse siste dager, har jeg vært i kontakt med mange gudfryktige mennesker. Jeg kaller disse menneskene "Elisa Selskapet." De fortsetter med Herren - ber, sørger over ondskapen i samfunnet og i kirken, og jakter på en større salvelse av den Hellige Ånd. Og de hører alle det samme budskapet fra Herren: Dommen står for døren. Når de betrakter de forferdelige katastrofene som finner sted - oversvømmelser, orkaner, dødelig pest spredt av mygg - så vet de at Gud taler.

Personlig så er jeg ikke tilfreds med å sitte på baken og studere tidligere vekkelser. Jeg ønsker å se den Hellige Ånd gjøre de større gjerningene som Jesus lovt. Jeg vil fortsette med å forkynne barmhjertighet og nåde til alle

som har et øre å høre med - men jeg vil ikke være en pyse som bøyer meg for spottere. Tiden har kommet for å advare alle Kristus-hatere: Deres tid er over. Gud kommer til å gjøre dem konkurs med forferdelige straffedommer. Og når det skjer, vil den mest forherdede si: "Dette er Guds verk."

Elisa Selskapet vil ikke være tilfreds med status quo, eller med å gjenskape en eller annen tidligere vekkelse. Akkurat nå er de lukket inne med Herren. Og ber stadig for mer av den Hellige Ånds kraft. Og de forbereder sine hjerter på å se Herren gjøre nye ting i disse siste dager.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2783/>